

Spennandi orðaskifti um EDV

Mikudagin kl. 19.30

jan

Mikudagin 10. november kl. 19.30 verður panelorðaskifti i Læraraskúlahøllini i Havn. Evnið er EDV. Ætlanin er at viðgera allan EDV-spurningin i sini heild. Eitt nú spurningar sum: »Hvørjar møguleikar EDV reint tekniskt«, »Vandi við EDV-skráseting« o.s.fr.

Nú tingið kemur samanaftur fer eitt uppskot um almennar EDV-skráir at verða lagt fram. Hetta verður eisini framtíð fundinum. Fyrireikararnir siga, at ætlanin er at hava ein upplýsandi fund fyri øllum fólki, sum nú hava áhuga fyri tí, sum fyrirferst i okkara samfelag. Og tey skuldu helst verið mong.

Innbjóðarar til hetta vónandi sera áhugavirka orðaskifti eru nógv feløg kring landið. Eitt nú Havnar Arbeidsmannafelag, Klaksvíkar Arbeids-

mannafelag, Klaksvíkar Arbeidsskivinnufelag, MU, Føroya Fiskimannafelag, Meginfelagið hjá føroyskum handverkarum, HK (Føroya Deild, Dansk Sygeplejeråd (Føroya Deild, S&K og væntandi onnur feløg við

Luttakarar i panelinum verða m.a. Edmund i Garði, ið er formaður i eini nevnd, sum arbeidir við EDV-löggávu, Eyðalvur Joensen, sum umboð fyri peningastovnar, Jón Eilif Olsen, datalogileandi, Hans Simonsen og Zacharias Wang.

Leygardagur 6. november 1982

Tey doyptu meg Bjarna

— nú havi eg fingið bræv og undirskrift frá drotning Margrethu, at eg kann kalla meg Simme

Orð og mynd: Dagny Joensen

Ta fyrsta grammofonplatan varð gjord i Føroyum, var tað Simme og teir sum skipaðu fyri.

Tað var i 1957 at »Sunnukvöld i plantaguni« for at hoyrast i hvørjum heimi i Føroyum. Utvarp Føroya var farið undir sendingarnar og Axel Torgard, prestur var útvarpstjóri. Axel Torgard átti ein beiggja, sum gjordi royndir at geva plátur út. Hetta var Hansemann Torgard, og Simme og Hansemann samstarvaðust um tónleikin og útgávurnar.

Næsta platan, sum kom út var Sjömaður kvøður og Soljugentan og síðan sangurin um Rasmus, og Simme hevði fest seg so væl i minni feroyinga, at neyvan eru fólk i dag, sum ikki hava hoyrt navnið Simme nevnt, eila kenna henda personin.

Tað lagna er bert, at tu ikki ert doyptur Simme?

— Nei, upprunaliga var ætlanin, at eg skuldi nevast Sigmundur, men ta eg var hálvt ára gamal, gjørdist eg sjúk og kom ikki rættuliga fyri meg, fyrr enn eg var tvey ára gamal.

— Eg skuldi so doyptast, men ta vóru komnir triggir Sigmundur til i familjuni, so foreldur minni samdust um, at eg istaðin skuldi fáa eitt vakurt føroyskt navn, og tey doyptu meg Bjarna.

— Hetta navnið varð to óngantið nýtt, i eg hevði altíð verið kallaður Simme, og soleiðis bleiv tað.

— Eg havi fyrst stuttum fingið kongabráv við undirskrift frá drotning Margrethu, at eg nú kann kalla meg Simme, — eisini á pappirinum.

Hvussu gekk tað til?

— Eg havi i fleiri ár roynt at kannað málið, at fáa navnabroyting. Av tí at fólk flest vanligu skifta eftirnavn, so var eingin forskrift fyri, at fólk eisini kundu skifta fornavn. At enda fekk eg samband við ein advokát i Keypmannahavn, sum visti ráðini, hvussu hetta kundi gerast.

48 ár gingu soleiðis til Bjarna rættuliga á pappirinum fekk loyvi at brúka kallið navn sitt.

Simme er nú 50 ára gamal, og verður vanliga i stuttleika nevndur Føroya elsti tanar-ingur. Hvussu hongur tað saman?

— Hevur tú eisini hoyrt hasa, sigur Simme og flennur. — Jú, tað kom fyrst einaferð, at ein kona, sum var gift og áttu børn i Danmark, kom heim at vitja. Børn hennara skuldu sjálvsagt i dans, og ta tey komu heim aftur spurdu mamman, hvør spældi til dans? — Jú, segði barnið, tað var Simme. Ta kundi mamman siga barninum, at tað gjørdi Simme eisini, ta hon var ung!

Hatta tilnavnið havi eg helst eisini fingið, tí teir eg spældi saman við i tónleikabólkinum altíð vóru ungar dreingir, sum eg við tíðini kundi verið papi at, sigur Simme.

Hvat tokst tu við á ungum árum? — Ta var 27 ára aðrenn ta stovnaði fyrsta musikkhandilin?

— A skattakortinum hevur altíð staðið, at eg eri tónleikari, og sum soleiðis havi eg ikki havt annað arbeiði.

Byrjanin var tónleikabólkin og sendingar i útvarpinum. Seinni hevði eg musikk-skúla, har eg undirvíst i harmoniku, klaver og guitar-spæli. Samstundis seldi eg ljóðfóri til næmingarnar, og av hesum stóðst ein stórur áhugi fyri tónleikabólkinum. Hetta serliga tí vit vóru farnir undir at geva plátur út, og ungfolk sou, at vit i Føroyum eisini kundu vera við, ta plátur skuldu spælast inn.

Tað hevur verið grundarlagið hjá tær at stovna musikkhandil?

— Ja, — men eisini tí eg var troysttur av bohemí livinum. Eg vildi fegin hava meira stóðugt arbeiði at koma til, ta eg gavst at spæla til dans.

— Eg visti to ikki, at eg skuldi spæla so leingi, sum eg veruliga gjørdi. Tað eru bert

try at síðan eg gavst at spæla til dans, men nú havi eg ikki orku meira at arbeiða um næturnar, samstundis sum eg skal vera i handlinum um dagarnar.

Tiðirnar og handilslívið hevur eisini broytt seg frá tí Simme stovnaði musikkhandilin i byrjanini i einum litlum holi i N. Finsengotu 12, i húsunum hjá Polla Vilhelm, sum pápi Valdemar Poulsen kallaði. Valdemar Poulsen hevði ein part av húsunum til barberstovu, men gavst at arbeiða har i 1976, og ta kom musikkhandilin einsamallur at húsast har. Simme Musikkhandil víðkaði og umvældi handils-húsið i N. Finsengotu i 1979, men ta vóru handilsomstøðurnar i miðbýnum ógvuliga vanaligar. Orsøkin var fyrst tann, at parkeringsskipanin varð sett i gildi, harnæst, at gongugatan varð stongd fyri úiferðslu.

Ursliðið av umleggingini i miðbýnum gjørdi, at Simme Musikkhus kendi seg noyddan at royna onnur mið, um handilin ikki skuldi detta niðurfyri.

Simme Musikkhus flutti i 1980 niðan i handilshúsinu SMS, har teir húsadust i tvey ar á 140 m², men so hvørt sum eftirspurningurin eftir ljóðforum vaks, so var tað nær um ógjørligt at arbeiða i so trøngum umstøðum.

— Tað var mest sum at tilvild, at eg fekk i boði at leiga hesi hølina hjá P/F Jakup á Dul, har ið møblar áður hevur hildið til.

Tað var eisini av tilvild, at Føroya Banki, sum hevur deild i SMS, skuldi víðka teirra deild. Av tí at vit vóru grannar hjá Føroya Banka i SMS, so komu vit ásamt við leiðsluna i SMS og Føroya Banka, at eg segði sáttmálan upp og flutti niðan á Hals. A handilsleið okkara, sum er alt innan tónleik, hevur fleiri ferðir verið heitt á okkum, at selja radioutgerð og sjónvarpsutgerð, men hetta hevur ikki verið gjørligt

I samband við at Simme Musikkhus flutti i nýggj hólir, hevur Sosialurin fingið eitt prát við Simma. Hann hevur m.a. spælt til dans i eitt mannaminni, og flest oll munnu kenna myndina av Simma, sum situr við klaverið

undir so trøngum umstøðum, sum vit hevdu i SMS.

Nú er tað so mikið lagaligari, at vit kunnu eftirlíka handilsfeløgum okkara úttanlanda. Vit hava áður havt Yamaha ljóðfor og aðra utgerð, sum vit eisini eru einumboð fyri i Føroyum og beinleiðis flyta inn i landið. Hetta er dygdarvera, sum ikki krevur stórvegis umvælingar, tí Yamaha lutir eru haldgjøðir bæði við víkjur ljóðfóri, radio, handupptakarar, plátuspælarar og ha-

talarar.

Hertil hava vit nú fingið Luxor sjónvarp og videotól, sum hevur næststørstu seluna i Norðanlondum. — Av nýskapanum, nú handilin er fluttur, kunnu vit upplýsa, at tað verður møguleiki at byggja eitt ljóðstudio, sum kann nýtast til upptøkur, men eisini til viðskiftafólk at royna ávisu ljóðforini og kanna um tey eru av sliikum slag, sum hevur áhuga fyri einstaklingin.

Er tað ikki seint at bróta úr

nýggjum, ta ein er hálvthundrad ára gamal?

— Jú, men hetta hevði heldur ikki verið veruleiki, um eg ikki hevði goðan stuðul i starvsfólki minum. Tað eru nú try og eitt hálvt fólk i arbeiði hjá Simme Musikkhandil, og tey eru bæði høgri og vinstra hond hjá mær. — Um so ikki hevði verið, so var als ikki møguleiki at fara undir nýggja handilin og at víðka enn einaferð, sigur Simme at enda við Sosialin.